

DEMOKRATİK EĞİTİM VE SENDİKAL MÜCADELEDE

YIL:1 SAYI:2 TARİH:Nisan78

MÜCADELEMİZ SÜRECEK

Ülkemiz zor dönemlerden geçiyor. MHP, Ülkü Ocakları, Kontr-gerilla, DEV-KURT gibi gizli açık cinayet örgütleri hergün ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere ölüm kusuyor. Faşizm bütün hızıyla tırmanıyor. Provakasyonlar süregenleşiyor. Tekelci güçlerin faşist bir diktaya zemin hazırlama girişimleri bütün sıcaklığıyla gündemde. 16 mart katliamı bu girişimlerin bir parçası ve terörün nice boyutlara ulaştığının somut bir kanıtıdır. Bu kanlı cinayetler daha önceden «yetkililere» bildirildiği halde önlem alınmıyor kırımın önüne geçilmiyor.

Öğretmenler, işçiler, köylüler, ka-

dınlar, gençler tüm demokrasi güçleri öncelikle öğrenim özgürlüğünü ve can güvenliğini sağlamak tırmanan faşizme dur demek için CHP'yi desteklemişlerdir. Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamanın, faşizmi geriletmenin, demokrasiyi korumanın ve geliştirmenin yolu öncelikle MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılmasından geçiyor. Her türlü faşist terörün, cinayetlerin, katliamın scrumulusu olan MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır. Goşizmin maceracılığın dar terörist tutumları ne kadar yanlışsa provakasyon ihtimaliyle yığınsal çı-

Devamı Sayfa 7'de

GENEL MERKEZ RAPORUNA CEVAP

TÖB - DER Genel Merkez gazetesinin 1 mart 1978 tarihli 157. sayısında İstanbul şubesi hesaplarıyla ilgili bir «rapor» yayınlandı. Bu rapor, dar siyasal ve kısır gurupsal amaçları uğruna örgütümüzü bunalımlara sürüklemekten, binlerce öğretmeni örgütsüz bırakmaktan, tüzüğümüzü, örgüt geleneklerinin çignemekten çekinmeyen Genel Merkez yöneticilerinin sosyal mücadelede nasıl gerici konumlara sürüklendiklerini göstermesi açısından ibret verici bir belge niteliğindedir.

Rapor, öğretmenlerin kafalarını bulandırmak, Genel Merkezin apaçık ortaya çıkan sorumsuzluğunu ve suçluluğunu gizlemek için çarpıtılmış, kasıtlı yanlış yorumlanmış iddialarla dolu. Bunlara aşağıda bir bir belgeleriyle cevap veriyoruz.

Raporda bir de «Gerekli yasal girişimlerin yapılması» isteniyor. Genel Merkez, Burjuvaziye davetiye çıkarıyor, yardım istiyor. Bu durum karşısında mahkemeye biz başvuracağız. İddiaların bir bir hesabını soracağız.

Öğretmen yığınlarının gücüne güvenmeyenleri, öğretmen mücadelesinin işçi sınıfının savaş yolundan yürümesini engellemek için çırpınanları son çare olarak sarıldıkları bu gerici propaganda da kurtaramayacaktır.

(orta sayfada)

ÖĞRETMENLER HÜKÜMETTEN HALKTAN YANA UYGULAMALAR İSTİYOR'

Halktan yana uygulamalara zaman geçirmeksizin girişeceği yerde, yeni hükümetin IMF'nin buyruklarına boyun eğerek memur maaşlarını düşük tutması, öğretmenler arasında da tepkiler doğurmuştur. ABD'nin ve uluslararası tekellerin yönetimindeki IMF, tekelci sermayenin çıkarları için paramizin değerinin düşürülmesini, maaş ve ücretlerdeki artışın kısıtlanmasını istiyordu. Bu istemlere bağlı olarak, paramız % 33 dolayında değer yitirirken, 14 katsayıyla maaşlar % 10 dolayında arttırılmıştır. Aldığımız bir mal % 33 da ha pahalılaştırırken, ücretlerimiz sadece % 10 oranında artmıştır. Böylece yeni hükümetle birlikte gelirimiz % 23 daha azalmıştır. Diğer yandan bütçede 50 lira olarak dondurulan çocuk zammıyla, çocuklarımız ayda ancak 4-5 litre süt yeterli görülmekte-

dir. Ders ücretlerindeki eşitsizlik de geniş öğretmen yığınları arasında protestolara ve imza kampanyalarına neden oldu. Tepkiler karşısında ilkökul öğretmenlerine de 20 saatin üzerinde ders ücreti tanındı. Ancak bu durumda ders ücretlerindeki eşitsizlik giderilmiş sayılamaz. İlkokul öğretmenlerinin ha zırlık - planlama, beslenme ve değerlendirme saatlarının ders ücreti kapsamına alınıp alınmayacağı, ikili - üçlü öğretim yapan okulların durumu, yönetici ve kadro fazlası öğretmenlerin nasıl yararlanacağı konuları aydınlanmadı.

Öte yandan asgari geçim indiriminin Maliye Bakanının son açıklamasıyla yasalastığı takdirde ancak 1979 yılında gerçekleşebileceği anlaşıldı.

Devamı Sayfa 7'de

ÖRGÜTSEL DAYANIŞMANIN ÖNEMİ ve BİR BELGE

Gerici faşist mihrakların borazanlığını yapan Son Havadis gazetesi 26 Mart 1978 pazar günü sayısında bir «belge» yayınladı. Söz konusu «belge»de TÖB-DER İstanbul şubemizin seçilmiş yönetim kurulu adına başkan Talip Öztürk, MADEN-İŞ'in, MESS'e karşı grevini desteklemek için TÖB-DER üyelerine çağrıda bulunuyordu. Gerici basın ve Ülkü Ocaklarının eli kanlı katilleri bu yazıyı hem TÖB-DER'i, hem de Vefa Lisesi idarecilerinden üyemiz İbrahim Özdemir'i ihbar amacıyla kullanmak istiyor. Bu oyunlar sökmeyecektir. Bu ümit düşmanları tezgahladıkları oyunlarla birlikte yı-

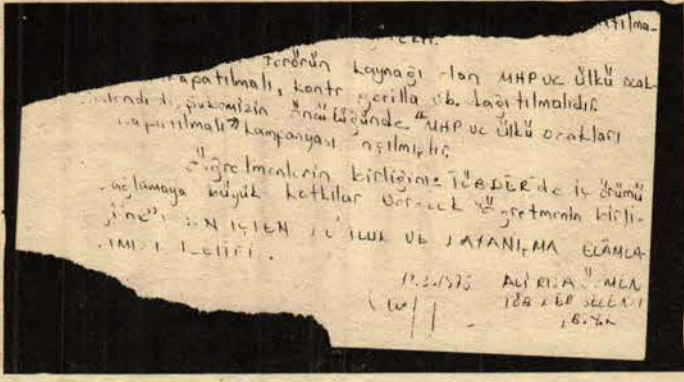
kılıp gideceklerdir. Her şeyden önce TÖB-DER'in MADEN-İŞ'le dayanışma kampanyası açıkça ve yasal olarak yürütülmüştür. Ve bu kampanyada sadece üyemiz İbrahim Özdemir değil tüm TÖB-DER üyeleri onurla görev almışlardır.

Örgütümüz TÖB - DER yöneticilerinin hergün tezgahlanan bu girişimlerden gerekli dersleri çıkarması zorunludur. Geçtiğimiz MC döneminde her türlü baskılara, bombalama, kurşun yağdırma girişimlerine göğüs gererek mücadele veren bir yönetim Genel Merkez tarafından işten e) çektiler TÖB - DER'den ihraç edilmiştir. Düşman dört bir koldan

saldırıyor. Bu koşullarda örgütsel dayanışmamızı baltalyanlardan öğretmen yığınları hesap soracaktır.

dost "öğretmenin birliği,"ne

TÖB-DER Selendi Şubesinde 18.3.1978 günü halka açık olarak yapılan EĞİTİM konulu toplantıda eğitim sorunlarının yanında, faşist terör ve katliamın alabildiğine arttığı, faşizmin tirandırıldığı anlatılmış, faşizme geçit vermemek için işçi köylü bağlaşıklığında UDC'nin hayata geçirilmesi vurgulanmıştır.

Faşist terörün kaynağı açıktır. Ulusal burjuvazinin sola açılan kanadının ikircikli tavrının sonu çıkmaza gider.

Eğitim yuvalarına çöreklenen faşistlerin atılması ve cezalandırılması gerekir. Faşist terörün kaynağı olan MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalı, kontrgerilla vb. dağıtılmalıdır. Selendi'de şubemizin öncülüğünde «MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalı» kampanyası açılmıştır.

Öğretmenlerin birliğini, TÖB-DER'de iç örmü sağlamaya büyük katkılarda bulunacak «Öğretmenin Birliği» ne en içten dostluk ve dayanışma selamlarımızı iletiriz.

18.3.1978
Ali Rıza Özmen
TÖB-DER Selendi Şb.
Yönetim Kurulu Ad.

ADANA TÖB-DER

Uzun süre şubeleri kapalı bırakılan Adana TÖB-DER üyesi öğretmenler Genel Merkezin, yönetim kurulu üyelerini ihraç etmesini nefretle kınamışlar, bu sorumsuz gidişe dur demek gerektiğinde birleşmişlerdir.

Görülmemiş bir sorumsuzlukla yönetimden alınan ve örgütten ihraç edilen Adana TÖB-DER şube yönetim kurulu üyeleri şubedeki gelişmeleri şöyle özetlemişlerdir:

«Kendi grupsal çıkarları için gerektiğinde üyelerin mesleki ekonomik sorunlarını askıya almaktan kaçınmayan Genel Merkez yönetimine ve onların şubedeki uzantılarına karşı

öğretmen tabanının tepkisi artmaktadır. Öğretmen tabanı bu tür yıkıcılığa karşı örgütsel birliği güçlendirerek cevap veriyor. Ancak bu birlikten rahatsız olan kimi gruplar ilkesel planda mücadele veremeyince adi ve gerici suçlamalarla tek tek kişileri hedef alma yoluna gidiyorlar. Öğretmen tabanı bunlara da hak ettiği cevabı veriyor, kariyerist, sekter ve dengesiz unsurlar tecrit olup gidiyor. Şurası bilinmelidir ki öğretmen hareketi önemli ve geri döndürülmez nitel bir dönüşümün içerisine girmiştir. Türkiye öğretmen hareketi her soydan bozgunculuğa gerekli dersi verecektir.»

Töb-Der Gölcük, Karamürsel, Gebze şubelerinin ortak toplantısı

Gölcük, Gebze ve Karamürsel TÖB-DER şubeleri 23 Mart 1978 perşembe günü toplanarak aşağıdaki ortak kararları almışlardır:

- 1) 16 Mart faşist katliamın şiddetle protesto edilmesi.
- 2) TÖB - DER İstanbul

ve Adana Şube yöneticilerine Genel Merkezce işten el çektilmesini ve üyelik ihraç edilmesini kınamak üzere Genel Merkeze protesto telgrafı çekilmesini,

- 3) Farklı ders saati uygulamasının düzeltilmesi doğrultusunda girişimler de bulunulması.

TÖB-DER TRABZON ŞUBE KONGRESİ YAPILDI

Genel Merkezin örgütümüzde açtığı fesih ve ihraç kampanyasından sonra yapılan TÖB-DER Trabzon şube kongresinin olağanüstü bir önemi vardır. Trabzon'daki Genel Merkez yanlısı şube yönetimi kongre ortamı boyunca Genel Merkezin başlattığı anti - komünizmi ve tasviyeciliği temel bir propaganda aracı haline getirdi. Ne var ki Trabzon öğretmenleri bu bozguncu çırpınıya geçit vermediler. Kullanılan propaganda geri tepti. Şube kongresini Birlik Dayanışma 280 oyla kazanırken eski yönetimi oluşturan Genel Merkez yanlısı grup 186 oyla seçimi kaybetti. Devrimci öğretmen adını taşıyan grup ise sadece 33 oy aldı. Yönetime seçilen

Birlik Dayanışma listesi Bekir Cebeci (başkan) Yaşar Ali Arslan (sekreter) Ali Rıza Ayar (sayman) Dursun Baydar ve İlhan Zorer (üye) den oluşuyor.

TEKİRDAĞ

TÖB-DER Tekirdağ şube kongresinde tabandan kopuk grupların oluşturduğu ittifak sadece 69 oy alırken, öğretmen tabanının grupçuluğa karşı ortak dayanışması 147 oyla yönetime seçildi. İlerici öğretmen hareketini işçi sınıfının mücadelesiyle birleştirme yolunda Tekirdağ öğretmenleri başarılı bir sınav verdiler. Yönetim kuruluna Kenan Oflaz, Mustafa Acar, Necmi İşler Osman Ergin ve Nuri Gündüz seçilmişlerdir.

DURAĞAN

TÖB-DER Durağan şube kongresini kazanan Birlik Dayanışma yönetimi ilk toplantısında faşizme, emperyalizme, irkçılığa karşı ve 141 - 142 gibi faşist maddelerin kaldırılması için karar aldılar. Yeni yönetim kurulu ayrıca İstanbul ve Adana şubelerinde fesih ve ihraç yollarına giden Genel Merkezi bu tutumundan vaz geçmeye çağırmıştır. Durağan TÖB - DER yeni yönetim kurulu Hayri Güngör, Satılmış Maviş, Raif Şimşek, Veysel Yaman ve Selahattin İnanoglu'ndan oluşuyor.

DİĞER ŞUBELER

TÖB-DER Lice, Kırşehir, Beykoz, Çatalca, Söke ve Yenice Şube yönetimlerini de Birlik Dayanışma kazanmıştır.

Lice töb-der genel kurulu genel merkezin grupçu tavrını kınadı

TÖB - DER
GENEL MERKEZİNE
ANKARA
Lice, 10.3.1978

25.2.1978 tarihinde yapılan şubemizin 5. olağan genel kurulunun oy birliğiyle aldığı kararın metni aşağıdadır.

«Genel Merkezin İstanbul, Adana öğretmenlerinin büyük çoğunluğuyla seçilen yönetim kuruluna önce işten el çekirme, daha sonra üyelikten ihraç etme olayını demokratik öğretmen hareketine ve demokrasiye indirilen bir darbe olarak görüyor ve şiddetle kınıyoruz.

7 aydır İstanbul ve Adana öğretmenlerini örgütsüz bırakan bu hizipçi genel yönetimin demokratik çözümden yan çizmesi ve verdiği sözü bile yerine getirmemesini kınarız.

60 yıllık öğretmen hareketinin bu engeli aşarak ilerleyeceğine kuşumuz yoktur. İşçi sınıfının yolunda yürüyen birlik ve dayanışma öğretmenleri faşizme, emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşıyor, öğretmen hareketine ihanet eden, öğretmen hareketini arkadan hançerle-

yen oportünistlerden ve hizipçilerden mutlaka hesap soracaktır.

Bizler Lice TÖB - DER üyeleri olarak öğretmenin ekmeğine, canına el atan sömürücü güçlere karşı verdiğimiz savaşı aynı zamanda bölücü, grupçu Genel Merkez yönetimine karşı da sürdürme kararındayız.

Bu saldırı birlik ve dayanışma düşüncesinin kişiliğinde demokratik öğretmen hareketine ve öğretmenlerin örgütsel birliğine yapılan bilinçli bir saldırdır. Bu saldırı kararlık güçlerin ekmeğine yağ sürecektir.

Demokratik öğretmen hareketi bu saldırıyı göğüsleyecek güçte ve kararlılıktadır.

TÖB-DER'i YAŞATACAĞIZ
YAŞASIN TÖB - DER
YAŞASIN BİRLİK VE
DAYANIŞMA

Gölcük, Gebze ve Karamürsel TÖB-DER şubeleri 23 Mart 1978 perşembe günü toplanarak aşağıdaki ortak kararları almışlardır:

- 1) 16 Mart faşist katliamın şiddetle protesto edilmesi.
- 2) TÖB - DER İstanbul

ve Adana Şube yöneticilerine Genel Merkezce işten el çektilmesini ve üyelik ihraç edilmesini kınamak üzere Genel Merkeze protesto telgrafı çekilmesini,

- 3) Farklı ders saati uygulamasının düzeltilmesi doğrultusunda girişimler de bulunulması.

ÇAĞRI

Öğretmenin Birliği gazetesinin bu ikinci sayısı dizgiye verilirken 20 bini aşkın bir taleple karşılaştık. Bu olağanüstü gelişme, eğitim emekçilerinin gelişen bilincinin bir ölçüsü olmaktadır. Bu gelişme, aynı zamanda kadrolara önemli görevler yüklemektedir. Eğitim emekçileriyle yakın ilişkiler kurmadan, onların aktif desteğini kazanmadan yayın organımızın gelişip güçlenmesi olanaksızdır.

Yayın organımızın yeni yeni okurlar kazanmasında tüm arkadaşlarımızın aktif görevler almasını istiyoruz. Okurlarımız eleştiriler ve önerilerini içtenlikle yazmalıdırlar. Tüm okurlarımızı, Öğretmenin Birliğine destek olmaya, onu haber ve yazılarla beslemeye, yeni yeni okurlar kazandırmaya çağırıyoruz.

KADIN ÖĞRETMENLER ve KREŞ SORUNU

Kreş ve dersane

Çocuklarımız! Biz kadın öğretmenlerin büyük sorunu. İşimize giderken onları nereye, kime bırakacağız?. Bıraktığımız yer, kişi güvenli mi? Yanımızda götürsek okul idaresi, müfettişler ne der? Çocuklarımızı nasıl büyütüp yetiştireceğiz?

Tüm ana öğretmenler her güne bu sorularla başlıyorlar. Kreş anketi için gittiğimiz okullardan birinde, Feriköy İlkokulunda kadın öğretmenler için ortak sorunları ve çözüm yollarını tartışıyoruz. Beslenme saatında, öğretmen odasında. Kadın öğretmenlerden kimi çocuğunu masaya oturtmuş karnını doyurmaya çalışıyor, kimi kucagında mama yiyor.

● İlk olarak **Cennet Kızıloca** başlıyor söze: «Eşim ve ben ikimiz de öğretmeniz. Ben yedi yıldır öğretmenim ve elime 2474 lira geçiyor. Üç yaşında bir oğlumuz var. Bakacak kimsemiz olmadığımızdan zorunlu olarak beraberimde okula getiriyorum. O da benim gibi derse girip çıkıyor. Bu yeni sorunlar doğuyor. Örneğin derste bir hareketi, bir isteği, ders dinleyen öğrencilerin dikkatini dağıtıyor. Salona, öğretmen odasına bıraksam, birşey olacak diye kendim rahat edemiyorum. Bu çağdaki çocuk için düzenli olması gereken uyku, beslenme, oyun saatleri düzenli geçmiyor. Kendi yaşından büyük çocuklar arasında kalması ise, eğitiminde bir yığın sakıncalar

doğuruyor. Özellikle benimle beraber okula gelmesi için, onu erkenden uyandırmam sağlığı üzerinde olumsuz etkiler yapıyor ve beni çok üzüyor.

Oysa yasalarda ve uluslararası sözleşmelerde, UNESCO, İLO gibi kuruluşların kararlarında, çocukların ve anaların korunmalarına ilişkin hükümler var. Bizi çalıştıran ve işverenimiz olan devlet, bunları en kısa zamanda uygulamaya koymalı, 200 - 250 lira karşılığında çocuklarımız için kreş ve yuvalar açmalıdır.»

● Altı yıllık öğretmen olan **Neriman Aydın** ise durumunu şöyle belirtiyor: «Üç yaşındaki oğluma sabahları eşim, öğleden sonra ise ben bakıyorum. Eşimin işi çıktığında sık sık okula getirmek zorunda kalıyorum. Çevrede hem yeteri kadar kreş yok, hem de var olanların ücreti en az 1000 lira. Bizim gibi eğitim emekçilerinin karı - koca çalıştığı halde bunu vermesinin olanağı yok. Başka çaremiz kalmadığından memleketi naklimizi istedik. Orada annem bakacağı için, ikinci bir çocuğumun olmasını istiyorum. İstanbul'da kalsak, ikinci çocuğu büyütemeyiz.

Yeniden söze karışıyor **Cennet Kızıloca**: «Ben de tek çocukla kalmayı istemiyorum ama bakacak kimse olmadığından ikincisine katlanamayız. Kreş ve yuvaların olmayışı, bi-

zim ana olma mutluluğunu tamamıza ve çocuk yapmamıza engel olduğu gibi, sosyal çalışmalara katılmamızı da bir ölçüde önüyor. Çocuklarımızı bırakacak güvenilir yerler olsa, örgütümüzde daha etkin görevler üstlenir, topluma ve mesleğimize karşı olan görevlerimizi daha iyi yerine getiririz.»

Söleşinin burasında diğer öğretmenler de konuya katılıyor ve arkadaşlarının söylediklerini onaylıyorlar.

Nuran Toksipahi adlı öğretmen: «Benim üç yaşındaki oğluma bakacak, yaşlı kayınvaldem var. Fakat çok yaşlı olduğundan ayrıca kendisi bakıma muhtaç. Sonra çocuğun eğitiminde bugünkü kuşaklardan farklı yöntemler izliyor. Eşimle benim tavrımızla, yaşlı kayınvaldemın çocuk üzerindeki etkisi çelişik görünümler geliştiriyor. Çocuğum sık sık bronşit oluyor. Her defasında okul idaresinden izin almak ve hastahane kapılarında beklemek çok zor.» diyor.

Fazilet Gülsoy ise «biri beş yaşında öteki 7 aylık» iki çocuğu olduğunu söylüyor. «Önceki okulumda, okul idaresi çocuğumu okula getirmememi, bunun için yasaklayıcı tamimler olduğunu söyledi. Bunun üzerine apartmandaki komşulara bırakmaya başladım. Ben dönene dek çocuk bütün apartmanı dolaşıyordu. Tabii ders verirken aklım hep ondaydı. Sonra bir öğrencimin 16 yaşındaki

ablasiyla 750 lira karşılığında çocuğumla 8-13 arası ilgilenmesi için anlaştık. Fakat bunun da bir yığın sakıncalarını gördük. Yetişme çağındaki bu bakıcının, beş yaşındaki kızım üzerinde zararlı etkiler yapmaya başladığını sezdim. Bunları düzeltmeye kalktığımda kızımın «ama Mine abla böyle yapıyor.» veya «böyle söylüyor» şeklinde itirazlarıyla karşılaştım. Böylece çocukta bir kuşku, bir çelişki oluştu. Oysa devlet okullarında yetişmiş, çocuk bakımında uzmanlaşmış, yetkili kişilerin denetimindeki bir kreş, çocuklarımızı çok daha bilimsel anlayışla eğitebilir, Böylece toplumumuzda da çocukluktan başlayan iyi yetişmiş nesillere sahip olur.»

Feriköy İlkokulu ülkemizdeki yüzlerce okuldan sadece biri. Oradaki öğretmenlerin sorunları binlerce öğretmenin sorunlarından ayrı değil. Kadın öğretmenler söleşide, örneğin kesilen MEYAK fonlarının özel sektöre dağıtılacağına, kreş gibi yakıcı sorunlar için öğretmenlerin yararına kullanılabileceği şeklinde somut öneriler getirdiler.

Artık, günümüzde, kadın öğretmenler çocuklarına nasıl bakılacağına ve sorunlarının nasıl çözümleneceğinin bilincindedirler. Hak almanın birliği ve dayanışma ile sağlanacağını bilecek çocuklarına mutlu ve özgür bir yaşam için yığınsal olarak savaşımını sürdürüyorlar.

Feriköy İlkokulu öğretmenleri kreş sorununu tartışıyor.

eşitlik-ilerleme-barış yolunda dünya kadınları elele

«8 Mart Dünya Kadınlar Günü» bu yıl ülkemizin çeşitli yörelerinde kutlandı. Konuya bağlı olarak İlerici Kadınlar Derneği 4 - 11 Mart günlerini ülkemizde «Dünya Kadınlar Günü» olarak ilân etti. Hafta içinde Sovyetler Birliği, Bulgaristan ve Yunanistan'da ilerici kadın hareketi temsilcileri İKD'nin konuşu olarak ülkemize geldiler. Türkiye'deki ilerici kadınlara kendi ülkelerinden ve tüm dünya kadınlarından dostluk ve dayanışma selamları getirdiler. «Dünya Kadınlar Günü» nün değişik kentler yanında birçok köyde de coşkuyla kutlanması, ülkemizde gelişen ilerici kadın hareketini, kadınların mücadelesi kararlılığını ve etkinliğini somut olarak gösterdi. Bir hafta süren değişik eylem ve gösteriler, 11 Mart'ta İstanbul'da yapılan «Haklarımız, Çocuklarımız, Demokrasi İçin İleri» yığınsal yürüyüşüyle noktalandı.

11 Mart günü, kentin ve yurdun

her yöresinden gelen kadınlar yürüyüşün başlayacağı Beşiktaş'ta, sınırsız bir birlik oluşturular. Ev kadınları, işçi kadınlar, kadın öğretmen ve memurlar, yaşlı - genç demeden disiplin içinde yürüyüşe geçtiler. Eylem, büyük bir coşku, dostluk ve dayanışma örneği oldu. İlerici kadınların slogan ve pankartları ülkemizdeki tüm emekçi ve demokrat kadınların istemlerini yansıtıyordu, «Evlat acısına son» - «Çocuklarımıza kreş, yuva» - «Tarlada, tezgahda doğumlara son» - «Nötron bombasına hayır» - «Faşizme geçit yok» - «141 - 142'ye hayır» - «Haydi 1 Mayıs 1978'e» sloganları hep birlikte haykırıldı. TÖB-DER'li kadın öğretmenler ise tüm kadın öğretmenlerin istemleri olan «Anafıya saygı» «Her mahalle ve iş yerinde kreş» - «Doğum izni altı aya çıkarılsın» pankartları altında yürüdüler. Yürüyüş, bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm yolunda ölenlere saygı duruşuyla sona erdi.

17 NİSAN KÖY ENSTİTÜLERİ

17 Nisan 1940'da kurulan Köy Enstitüleri Ulusal Kurtuluş Savaşından sonra eğitim alanında atılmış demokratik bir adımdır.

İ. Hakkı Tonguç'un ve H. Ali Yücel'in önderlik ettiği Köy Enstitüleri hareketi, kırsal bölgedeki okuma yazmazlıkla mücadele etmek, feodal değer yargılarını etkisizleştirmek ve köyü uyarmak amacını güdüyordu. Üretimle iç içe eğitim, öğrencilerin eğitime katılması Köy Enstitülerinin belirgin özelliğiydi. Yoksul köy çocuklarını da bağrında toplayan ve nisbi demokratik özerkliğe sahip Köy Enstitüleri kısa sürede yirmi bin mezun verdi. Köy Enstitüleri kapitalizmin kır

İ. Hakkı Tonguç

sal alanda yolunu açmanın ve köyü canlandırmanın ötesinde giderek, sömürüye ve geri kalmışlığa karşı biçimler almaya baş-

ladı. Gerici burjuva çevreleri emperyalist çevrelerden aldığı destekle hummalı bir anti - komünist kampanya başlatıldı. Anti - komünizm yalnız işçi sınıfını değil, ulusal bağımsızlık ve demokrasiden yana tüm güç ve kurumları da hedefliyordu.

İşte Köy Enstitüleri de böylesi anti - komünist gerici çağ dışı baskılar sonucu kapatıldı. Bugün ilerici öğretmen hareketi 17 Nisan ve Köy Enstitülerinin olumlu geleneğini yaşıyor.

Bugün toplumsal yaşamın her alanında olduğu gibi eğitim alanında da köklü demokratik dönüşümler ancak işçi sınıfının öncülüğünde kazanılabilir ve kalıcı olabilir. Öğretmen yığınları işçi sınıfından başka bir güce umut bağlanamayacağını bilerek işçi - öğretmen birliğini hayata geçirmek için mücadele ediyorlar.

130. yılında öğretmen okulları

Ethem Nejat

İlk kez 16 mart 1848'de açılan ve bugüne kadar on binlerce öğretmen yetiştiren öğretmen okulları bugün artık mezun vermiyor. Buriuvazi yıllardan beri öğretmen okullarını kendi güdümüne sokmak için baskılarını sürdürmüş ve sonunda öğretmen okullarını «öğretmen liseleri» şeklinde yozlaştırarak varlığına son vermiştir. Köy enstitülerinden öğretmen okullarına doğru uzanan ilerici gelenek böylelikle ortadan kaldırılmak isteniyor. Çünkü bu okullardaki öğrencilerin büyük çoğunluğu bağrından kopup geldikleri emekçi halkın ulusal ve sosyal kurtuluşunun bilincine varıyorlardı. Bunun yolunu 1914'lerde öğretmen okullarında çalışan Türkiye işçi sınıfının seçkin önderlerinden Ethem Nejat şöyle gösteriyor :

«Öğretmen okullu genç, sen kendin çok iyi biliyorsun ki sen proleter evladsın. Baban nasıl kolunun kuvvetiyle çalışıyor ise, sen de günde 15 saat kafanı yorarak beynini çatlatarak çalışacaksın. Bugün daha pek genç ve mektep talebesi isen; yarın bugünkü hükümet biçiminin hor gördüğü bir ilkokul öğretmeni olacaksın. Ve öğretmenlerin çektiği azabı, açlığı çekmeye, okulun ve öğrencilerinle soyluların okulları yanında küçük kalmaya mahkum olacaksın.

O halde ey genç! Ey yarının öğretmeni! Şimdiden menfaatini bil... Sen gündelikle çalışan işçiden başka bir şey değilsin. Koluyla çalışan, bedensel faaliyetini bir lokma yiyeceğe hasreden, bu haksız ve hain cemiyet içinde ilimden, fenden hisse ve kısmet alamayan biçare işçi gençler ile bir sırada, bir halde, bir endişede olduğunu idrak et. Onlarla el ele ver. Günü birlik geçim sağlayarak yaşayan sınıfın gençleri, çocuklarıyla birlikte çalış, yarının inkişaf hazırlığını yap.»

EĞİTİM SORUNLARI DİZİSİ

BARBARİANA ÖĞRENCİLERİNDEN MEKTUP (3. Baskı)	25.-
AYDINLIĞA DOĞRU Gerçekçi bir eğitim denemesi Mario Lodi (2. Baskı)	25.-
EĞİTİM ÜRETİM İÇİNDİR Harun Karadeniz (5. Baskı)	25.-
DÜZENE UYGUN KAFALAR NASIL OLUŞTURULUR? E. A. Rauter (2. Baskı)	25.-
EMPERYALİST KÜLTÜR SANAYİİ: WALT DISNEY A. Mattelart / A. Dorfman	30.-
POLİTİK ÇOCUK KİTABI Dieter Richter	50.-

GÖZLEM YAYINLARI
Yazışma Adresi: P.K. 966 Karaköy - İST.

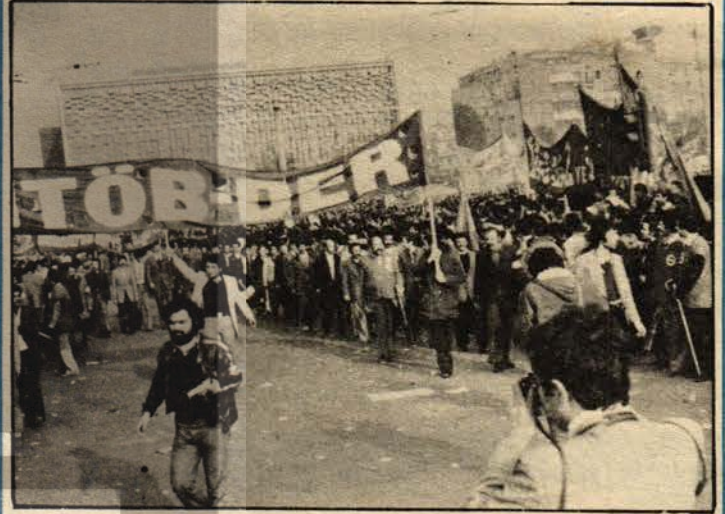
HAYDİ 1 MAYIS 1978'e

Amerikan işçilerinin 1886'nın 1 Mayıs'ında 8 saatlik işgünü için verdikleri direniş, tüm dünyada kökleşmiş bir gelenek olarak 92 yıldır yaşıyor. 1 Mayıs'larda demokrasi ve ilerleme güçleri işçi sınıfının yanında, uluslararası sermayenin dayattığı buhranlara, işsizliğe, pahalılığa ve baskılara karşı, BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMA belgisiyle savaşıyor. Bu soylu gelenek dünya ölçüsünde tekellere karşı zorla kazanılmış uluslararası demokratik bir hakkın ve emeğin bayramıdır.

Türkiye işçi sınıfı da en zor şartlar altında olsa bile, emeğin uluslararası bayramını yaşatmayı bildi. Yurdumuzun düşman işgali altında bulunduğu yıllarda, ateş çemberi altında 1 Mayıs'lar kutlandı. Ulusal Kurtuluş Savaşı günlerinde emeğin bayramına, diğer emekçi ve yurtsever güçler de işçi sınıfımızla birlikte katıldı. Burjuvazi bu enternasyonal bilincinden tedirgin oldu. 1925 yılında böylesi savaştan bir geleneğin ürünü olan 1 Mayıs «bahar ve çiçek bayramı» olarak çarpıtıldı ve yasaklandı. Ne var ki, gelişen ilerici hareket karşısında gerici yasaklar zamanla işlemez olur. 51 yıllık aradan sonra işçi sınıfımız ve onun yolunda yürüyen gençler, öğretmenler, teknik elemanlar, ilerici kadınlar, memurlar, tüm emekçi halkımız burjuvazinin yasak zincirini kırdı. 1976 1 Mayıs'ında emeğin güçleri, tüm emekçi halkımızın umudu olarak doluyordu alanları.

«1 Mayıs, 1 Mayıs ilk dileğimiz.

Yaşatacak seni tunç bileğimiz.» andı binlerce ilerici tarafından içildi ve yerine getirildi.

1976 ve 1977 1 Mayıs'ları savaştan ve sömürsüz bir geleceğe uzanan yolda, işçi sınıfının kılavuzluğunu, kararlılığını, savaştanlığını ve örgütlülüğünü, dostta, düşmana gösterdi. Aynı zamanda 1 Mayıs'lar, işçi sınıfının öncülüğünde faşizme karşı yığınsal çıkışların örgütlendiği günler oldu. 1 Mayıs'larda ulusal demokratik güçlerin birlik ve dayanışmaları pekleşti. Öğretmenler de bu tarihsel günlere örgütleri ve özverileriyle katıldılar.

Bu somut gelişim, 1977 1 Mayıs'ında en kanlı yöntemlerle kırılmak istendi. Faşist komando ve Maoçu bozkurtların önyak olduğu katliamda, 34 demokrasi savaşçısı şehit edildi. 6 şehit veren ilerici öğretmenler, yığınlık şöyle dursun, şehitlerinin başı ucunda mücadele yemini ediyordu. «Yine türkülerimiz ve bayraklarımızla geleceğiz. Yine zaptedeceğiz meydanları...»

1 Mayıs 1977'nin görkemini, coşkusunu ve bilincini yaşayan yüzbinlerce özgürlük savaşçısı, şimdi daha kararlı, daha disiplinli ve daha deneyimli olarak 1 Mayıs 1978'in hazırlığını yapıyorlar. Düşükleri yolda şehitlerinin anısını daha diri yaşatacak, örgütsel birliklerini sağlamlaştırmak, barış ve özgürlük hasretini daha yüksek sesle haykırmak için öğretmenler, 1 Mayıs 1978'i coşkuyla bekliyorlar. Yüksek bir bilinçle hep birden haykırıyorlar: «HAYDİ 1 MAYIS 1978'e»...

gerici ders kitapları kaldırılsın

Bir yandan emekçi çocuklarını okulsuz eğitim-siz bırakmak, öte yandan eğitim yapan kuşaklara gerici faşist ideolojiyi aktarmaya çalışmak sömürücülerin eğitim politikasının bel kemiği olmuştur. İşbirlikçi burjuvazinin yerli yabancı uzmanları tarafından defalarca değiştirilen ders kitapları ulusal çıkarlarımıza emeğe, bilime ve öğretmenlik mesleğine düşman bir öze doldurulmuştur. Ve öğrencilerin bilincine zehir saçmaya devam etmektedir. MC'nin hazırladığı ve yürürlüğe koyduğu ders kitapları komşu ülkelere karşı düşmanlık tohumları ekiyor. İnsanlığın kalıcı bir barış uğrunda mücadele ettiği günümüzde MC'nin ders kitapları savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Komşu ülkelere karşı saldırganlık, halklar arasında düşmanlık tohumları ekiyor. Ders kitaplarındaki bu gerici - faşist içeriğin temizlenmesi acil demokratik istemlerimiz arasındadır. MC döneminde ilerici - demokrat güçler bu isteğin hayata geçmesi için yoğun bir mücadele verdiler. Bu mücadele ders kitaplarının gerici içeriğini teşhir etti. Bazı kitaplardan bölümler çıkarılmasına, bazılarının da Danıştayca yürürlükten kaldırılmasına rağmen faşist ideoloji sinsi sinsi körpe beğirlere işlemeye devam ediyor. Bu nedenle vakit geçirmeden demokratik içerikteki yeni ders kitaplarının hazırlanması için işçi, öğretmen, öğrenci kuruluşlarının, bilim adamlarının, Türk dil kurumunun katılacağı bir ULUSAL EĞİTİM KONFERANSI toplanmalı, buradan ulusal ve demokratik bir eğitim politikasıyla çıkılmalıdır.

öğretmenler

Baştarafı sayfa 1'de

Yeni hükümet çalışanların ücretlerini sabit tutmaya uğraşırken, fiatlar, karaborsa ve sosyal eşitsizlik çığ gibi, kontrolsüz gelişiyor. Bütün bunlar, uluslararası tekellerin ve işbirlikçi burjuvazinin çıkarlarına yarıyor. IMF bir avuç tekeliyi kapitalist bunalımdan kurtarmak için, çalışan halkın tümünü yoksulluğa sürüklüyecek koşullar dayatıyor. Bu koşulları kayıtsız - şart sız kabul etmiş ülkelere yüksek faizle borç veriyor. Onları ekonomik bağımlılıkla avucunun içinde tutuyor. Böylece yapı-

lan devaluasyonlarla, fiatlar, kapitalist kârlar artıyor, emekçilerin satın alma gücü düşüyor, yoksullaşma yaygınlaşıyor ve derinleşiyor.

Zaman geçirilmeksizin asgari geçim indirimi yasa-sının düzenlenmesi ve öteki sosyal yardımların iyileştirilmesi, öğretmenlerin hükümetten beklediği uygulamalardır. Öğretmenler yeni hükümetten, IMF'ye ve uluslararası tekellerin istemlerine boyun eğmiyecek, silahlanmaya bütçenin aslan payını ayır mayacak, ekonomik ve politik bağımsızlık yolunda yürüyecek kararlı bir politika bekliyor.

mücadelemiz sürececek

Baştarafı sayfa 1'de

kışlardan yan çizmek ve faşist güçlerin karşısında pusup kalmakta o kadar yanlıştır. İşçi sınıfının başını çektiği demokrasi güçleri bu iki sapmaya karşı zafere giden gerçek yolu gösteriyor, bu yolda yığınsal ve kalıcı adımlar atıyorlar.

Halkımızın ilerici, yurtsever, devrimci oğulları ve kızları güpegündüz bombalanıyor, kurşunlanıyor.

Bütün bunlara karşı 20 Mart 1978 pazartesi sabahı, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm demokrasi güçleri ulusal çapta yığınsal bir direnişe geçtiler. Biz öğretmenler işçi sınıfımızın ve demokrasi güçlerinin bu direnişine var gücümüzle katıldık ve destek olduk. Eylemimiz hükümete karşı değil, tersine hükümetle birlikte tüm demokratik kurumları dinamitlemeye kalkışan faşizme dur demek içindir.

Bazı yöneticiler yasal haklarını kullanarak 8 - 10 arası direnişe katılan arkadaşlarımızı baskı altına almaya ve eylemden döndürmeye çalışıyor. Biz öğretmenler yıllardır böylesi tutumlarla karşılaşmış bir kitleyiz ve onlara gereken cevabı vermesini iyi biliriz. Eylemimizin sonuçlarına hep birlikte sahip çıkıyoruz.

MC'den devralınan soruşturma ve sürgün yöntemleriyle öğretmenleri ve emekçileri cezalandırmaya kalkışmanın faşist çeteleri yüreklendireceği açıktır. Bu tür uygulamalardan bir an önce vaz geçilmelidir. İçinde yaşadığımız günler herkese büyük sorumluluklar yüklüyor. Gerici - faşist güçlerin durmadan köruklediği ayrılıkçı tavırlar terk edilmeli ve işçi sınıfımızın öncülüğündeki eylem ve cephe birliğindeki saflar tutulmalıdır.

İSTANBUL ŞUBEMİZDEN

Tabanın seçtiği yönetimin Genel Merkez tarafından anti demokratik olarak görevden alınması ve şube yöneticilerinin uydurma gerekçelerle örgütten ihraç edilmesi karşısında İstanbul öğretmenlerinin örgütlü ve yığınsal tepkisi güçleniyor.

Eyüp :

Daha önce kadrolar düzeyinde çalışmaları örgütleyen Eyüp öğretmenleri 19 mart pazar günü Bayrampaşa Belediye Tiyatro salonunda yığınsal bir toplantı düzenlediler. Bu toplantıda Genel Merkez tavrını protesto eden öğretmen tabanı örgütsel birliği hayata geçirmek, işçi öğretmen birliğini kongrede zafere ulaştırmak için daha yoğun bir çalışma kararı aldı.

Bakırköy :

Bakırköy öğretmenleri 18 mart cumartesi günü iki ayrı yerde (Bağcılar ve Safran' da) bölgesel toplantılar düzenlediler. Bu toplantılarda örgüt sorun-

ları tartışıldı, kadın öğretmenlerin kreş sorunu ele

alındı ve bölgelerde kadın öğretmenlerden kreş komisyonları oluşturuldu. Bakırköy öğretmenleri bu çalışmalarını tüm ilçe çapında yürütmeye karar vererek 25 mart cumartesi günü yeniden Bakırköy Halkevi'nde biraraya geldiler. Yüzden fazla öğretmenin katıldığı bu toplantıda faşizme ihtar

eyleminin ilçe de ki durumu ele alındı. Eylem katılmanın önemi ve eylemden çıkan dersler so-mutlaştırıldı. Genel Merkezin ve atama yönetimin tavrı

protesto edilerek ilçede daha yoğun bir faaliyete geçildi. Bu çalışmalar Zeytinburnu, Şişli, Gaziosmanpaşa ve diğer tüm ilçelerde de bütün hızıyla sürmektedir.

DSF'NİN IX. KONGRESİ

Baştarafı sayfa 8'de

rin sömürüsüne, emperyalizmin baskı ve saldırısına karşı savaşmanın geerkliliğini gittikçe daha iyi kavriyorlar.

Sosyalist ülkelerde, sendikaların ekonominin yönetiminde geniş hakları vardır ve ülkenin her alanında gelişmesinin örgütlenmesine katılırlar.

Kapitalist dünyada, yüz milyonlarca çalışan, ekonomik ve sosyal taleplerini sendikal ve yurttaşlık hak ve özgürlüklerini savunmak için çeşitli eylem biçimlerine özellikle grevlere giderek savaş veriyorlar.

Ulusal konfederasyonlar, tekellerin erkine karşı ve köklü demokratik dönüşümler için sürekli eylem yürütürler.

3. Dünya ülkelerinde, çalışanlar, emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçılığa, ırk ayırımına, fasizme, baskıya, açlığa

karşı ve barış, ulusal bağımsızlık, özgürlükler, demokrasi ve ilerleme için bütün halkın mücadelesi temelinde yaşam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için mücadelelerini birleştiriyorlar.

IX. Dünya Sendikal Kongresi, bu deenyelerden, sendikal kuruluşların eylemini yükseltmek, birliğini artırmak, bütün sendikal hareketlerin birincil, temel hedefler etrafında yönelmesini sağlamak için elverişli koşulların biraraya geldiği sonucunu çıkarmaktadır.

● Barışı, detant sürecini yaymak ve sağlamlaştırmak, bütün halklar arasında işbirliğini geliştirmek ve sonuçta silahsızlanmayı dayatmak,

● Çalışanların ekonomik ve sosyal taleplerini karşılamak,

● Bütün halkların ekono-

mik ve politik bağımsızlığını sağlamak. Az gelişmişliği yenmek. Adil yeni bir uluslararası ekonomik düzen kurmak,

● Sömürgeciliği, faşizmi ve ırkçılığı kesin olarak ortadan kaldırmak,

● Ekonomik ve politik demokrasiyi, çalışanların haklarının serpilip gelişmesini gerçekleştirmek, sendikal hareketin temel ve birincil hedefleridir.

BU BÜYÜK HEDEFLERİ GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN YÖNTEMLER

Dayanışma —

Her ülkede çalışanlar ve sendikaları özgül görevlerle karşı karşıyadır. Bunların çözümü herşeyden önce ulusal çapta mücadelelerden geçer. Günümüzde bu sorunlar, hiç değilse bazıları uluslararası boyutlara ulaşıyor. Bunlar için mücadele evrensel planda bütünleşmek, birleşmek zorundadır. O halde dayanışma, bütün sendikaların sağlamlaştırmak zorunda oldukları büyük bir sorumlu-

luktur.

Belirttiğimiz büyük hedefler için mücadele, sosyalist, kapitalist tüm sistemlerin, tüm ülkelerin çalışanlarının ve sendikalarının tüm güçlerini birleştirmeden yararlı ve kalıcı olamaz. Bu herkesin herkes uğruna dayanışmasıdır.

Sendikal hareket, hedefleri kendine yakın olan diğer demokratik kuruluş ve güçlerle dayanışmasını sağlamalıdır.

Eylem Birliği - Çalışanların Temel Gücü.

● Güncel durumun gerektirdiği olumlu değişimleri hızlandırmak için, çalışanların birliği, sendikaların birliği ve dayanışması temel bir gerekliliktir.

● Deneyler gösteriyor ki sendikalar arasındaki ideolojik, dini, politik, felsefi görüş ayrılıkları birliğe engel olamamak tadır. Bunun için, sendikalar, çalışanların ortak noktalarından yola çıkmak, ayrılıkları atmak zorundadır.

16-23 NİSAN-PRAG

(DSF) DÜNYA SENDİKALAR FEDERASYONU'NUN 9. KONGRESİ TOPLANİYOR

BARİŞ VE HALKLARIN BAĞIMSIZLIĞI UĞRUNDA, REFAHIN, ÖZGÜRLÜKLERİN EKONOMİK VE TOPLUMSAL İLERLEMENİN SERPİLİP GELİŞECEĞİ, BİR DÜNYA KURMA SAVAŞI-MINDA ÇALIŞANLARIN SENDİKALARIN BİRLİK VE DAYANIŞMASI.

16 - 23 Nisan 1978 tarihleri arasında Çekoslovakya Sosyalist Cumhuriyeti başkenti Prag'ta Dünya Sendikalar Federasyonu'nun IX. Genel Kurulu toplanıyor. DSF, 180 milyon işçi ve emekçiyi temsil eden üye sendikalara aşağıda kısaltarak sunacağımız «Sendikal Haklar Evrensel Beyannamesi» ve «Yönlendirme ve Eylem Taslağı» başlıklı bir program sunacak. Program IX. Dünya Sendikal Kongresinde tartışılarak, kesinleşecek.

DSF Genel Başkanı

SENDİKAL HAKLAR EVRENSEL BEYANNAMESİ Önsöz :

Kafa ve kol emeğimizle dünyanın tüm zenginliklerini yaratan biz çalışanlar, özgür bir gelecek, demokrasi, sosyal ilerleme ve dünya barışını kurmak ve sağlamlaştırmak için sendikalarda örgütleniyoruz.

Sendikal örgütlenme, çalışanların, günlük yaşamlarında, iş yerinde ve toplumda ekonomik, sosyal ve kültürel haklarının kazanılması, korunması ve genişletilmesi için yeri doldurulmaz bir araçtır.

Çalışanlar ve sendikaları, özgürlük, ulusal bağımsızlık ve barışın savunulması için, faşizm, ulusal baskıya, sömürgecilik ve yeni sömürgecilğe, ırk ayırımına ve emperyalizme karşı verilen tüm mücadelelere katıldılar ve katılmaya devam ediyorlar.

İLKELER.

Sendikal hakların tam olarak uygulanabilmesi aşağıdaki ilkelerin Anayasalarda, ulusal kanunlarda ve pratikte kabulünü ve güvencesini gerektirir :

- Üretici ve herkese yararlı bir iş hakkı.
- Eğitim, öğretim ve mesleki formasyon hakkı.
- Sağlığın korunması hakkı.
- Yeterli bir gelir ve sosyal güvence hakkı.
- Hiç ayırimsız sosyal, politik, ekonomik, kültürel ve yurttaşlık haklarının kullanılması.
- Halkların ve insanların her türlü sömürsünün ortadan kaldırılması.

● Ekonomik ve politik bağımsızlık, her devletin, halkın isteklerine göre ekonomik, politik ve sosyal sistemini seçmesi.

● Çalışanların ve örgütlerinin katılımıyla, devletin ve işlevinin demokratikleştirilmesi.

● Ulusal ve uluslararası sendikaların, bağımsız olarak program ve eylemlerini saptaması.

TOPLUMDA

ÇALIŞANLARIN HAKLARI

● Çalışanların, izinsiz ve kontrolsüz, sendika kurma, mevcut sendikalara üye olma, her türlü sendikal çalışmaya katılma hakları.

● Çalışanların çıkarlarını savunmak için, grev, boykot, gösteri ve diğer tüm sendikal eylemlere katılma hakları.

● Çalışanların meslekleri ne olursa olsun, greve gitme, grevi destekleme, dayanışma gösterisinde bulunma hakkı vardır. Ancak, hiçbir şekilde grevden önce, grev sırasında ve sonrasında işten çıkarılma, ceza, baskı ve kısıtlama gibi durumlara uğramamalıdır.

● Sendikaların sosyal sigorta, mesleki formasyon ve diğer sosyal kuruluşların yönetimine katılma hakkı.

● Çalışanları doğrudan veya dolaylı ilgilendiren tüm sorunları içeren yasa ve kanunların hazırlanmasında sendikal örgütlere danışılmalıdır.

KORUMA VE GÜVENCELER

● Devletler, Anayasalarda, kanunlarda ve uygulamada, demokratik özgürlükleri, insan haklarını, fikir ve söz hakkını, toplantı özgürlüğünü ve sendikal hakları güvence altına almalıdır.

● Devletler, tüm emekçilere üretken bir iş, ücretlerin, emekli maaşlarının ve sosyal yardımların satın alma gücünün artmasını garanti edeceklerdir.

● Çalışanların her iş yerinde toplanma, ödenti toplama, istedikleri yayınları okuma, işçi ve sendika yayınlarını dağıtma, sendikal propoganda yürütme, yurttaşlık ve politik haklarını kullanma hakkı.

● Sendikalara, danışılmadan iş koşullarını değiştiren kararları veto hakkına sahiptir.

● Sendikaların, çalışanların yaşam ve sağlığı için tehlike durumlarında üretimin hemen kesilmesini isteme hakkı vardır.

● Sendikalara danışılmadan işten çıkarmalar yasaklanmalıdır.

● Çalışanlara karşı kamu görevlilerinin kullanılması yasaklanmalıdır.

● Sendikalar çalışanların iş ve yaşam koşullarını ilgilendiren uluslararası ekonomik,

sosyal, kültürel konularda tartışma, görüşme ve kararlara katılmalıdırlar.

● Uluslararası sendikalar çeşitli ülkelerde yayınlarını basma ve dağıtma hakkına sahiptirler.

● İnsan haklarını çiğneyen, ırk ayırımı yapan ülkeler ve şirketler karşısında Birleşmiş Mil-

letler tarafından kararlaştırılan her eyleme sendikaların katılımı için devletler gereken kolaylığı göstermelidir.

● Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), sendikal özgürlükleri ve insan haklarını koruma ve garanti amacıyla, sendikal haklar beyannamesine uygun olarak yeni anlaşmalar ve tavsiyeler kabul edebilecektir.

YÖNLENDİRME VE EYLEM TASLAĞI.

VIII. Dünya Sendikal Kongresinden bu yana, sendikaları ilgilendiren ve onlara büyüyen sorumluluklarını karşılamak için daha uygun koşullar yaratan önemli gelişmeler ve değişimler ortaya çıktı.

Vietnam halkının tarihi zaferi, Afrika'da Portekiz sömürge imparatorluğunun çökmesi, Avrupa'da Portakiz, Yunanistan ve İspanya'da faşizmin son kalelerinin yıkılması, Helsinki anlaşmasının imzalanması gibi son yılların en önemli başarıları çalışanların, sendikalarının, ilerici ve barışçı güçlerin, halkların uzun mücadelelerinin sonucudur. Bu başarılar, emperyalizmin eylem alanını sınırlamaya katkıda bulundular ve yeni zaferler müjdeliyorlar.

Günümüz dünyasının bu konumu, sendikal kuruluşlara önemli görevler yüklüyor. Birincil görevler, sosyal rejimleri ne olursa olsun tüm dünya sendikalarının birlik perspektifinde işbirliğini ve dayanışmasını dayatıyor.

ÇALIŞANLARIN SAVAŞIMLARININ YOĞUNLAŞMASI VE ÇAĞIMIZIN ÖNEMLİ BİR BELİRTİSİ - SENDİKALARIN EYLEMİ

İnsanlığın karşılaştığı ciddi sorunlar sözkonusu olduğu zaman, sendikal hareketin yük seldiğini ve zorlu bir sosyal güç olacak şekilde sağlamlaştığını yadsımak olanaksızdır.

Çalışanlar sendikal bölünmeyi aşmanın ve kapitalizmin buhranlarının sonuçlarına, tekelle-

Devamı Sayfa 7'de

DSF, ÖRGÜTLÜ SENDİKAL HAREKETİN ÖNEMLİ BİR BİLEŞENİDİR. 180 MİLYON ÜYESİ, TÜM KITALARDAN VE SİSTEMLERDEN 74 SENDİKASIYLA HER ÇEŞİT Kafa ve Kol EMEKÇİSİ ARASINDA EYLEM YÜRÜTEN DSF, EVRENSEL SENDİKAL HAREKETTE BÜYÜK SORUMLULUKLAR TAŞIYAN BİR GÜÇ OLUŞTURUYOR.

DÜNYA ÖĞRETMENLERİNDEN

ANGOLA

- LUANDA — Küba'lı öğretmenler grubunun Angola'nın başkenti Luanda'ya geldikleri bildirilmiştir. «Che Guevera» Eğitim Tugayı'nın, Angola çocuklarının eğitiminde ve gelişmelerinde yardımcı olmak istemeleri, Angola halkı tarafından büyük bir coşku ile karşılanmıştır.

PORTEKİZ

- Portekizde Soarez hükümetine karşı, emekçilerin tepkileri büyüyor. Hızlı fiyat artışları ve enflasyon karşısında 1974 yılından bu yana, ilk defa kamu görevlilerinin tümünü kapsayan grev ve gidilmiştir. 300 bin devlet memuru ve 100 bin öğretmen katılmıştır. Grev ücret artışlarını sağlamak için yapılmıştır.

- Öğretmenin Birliği ● Aylık öğretmen gazetesi
- Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : Süleyman Altaş
- İdare Yeri : Hatboyu Cad. ● Fiyatı : 250 kuruş
- Adalı Pasağı No: 6 Kat 3 No: 39 ● Dizgi : ÖZAL Matbaası
- Tel : 72 11 35 Bakırköy - İst. ● Baskı : Karaca Ofset
- Son baskı tarihi : 1. 4. 78